

byde undervisning i pædagogiske specialer og liniefag finder man, at bestemmelsen bør opretholdes i den foreslåede form.

Den valgfrihed, der i *stk. 7* gives de studerende, vil være begrænset af de faktiske muligheder på seminarierne, men ikke af mulighederne på det enkelte seminarium. Overflytning fra et seminarium til et andet, hvor der undervises i de specialer, den enkelte studerende ønsker, vil være naturlig og må ventes at blive aktuel i et ikke helt ubetydeligt omfang.

Til § 7.

Stk. 1 svarer til 1954-lovens § 24, stk. 1. Efter 1954-lovens § 24, stk. 2 kan seminarier fritage en elev for legemsøvelser eller håndgerning „i det omfang, det skønnes fornødent“. Da denne delvise fritagelse vanskeligt lader sig gennemføre i praksis har man udformet den tilsvarende bestemmelse i forslaget § 7, stk. 2 sådan, at den hjemler ret til fuldstændig fritagelse.

Adgangen til at fritage de i *stk. 3* omhandlede studerende skyldes, dels at de pågældende vanskeligt vil kunne varetage dette fag i folkeskolen, dels at kvaliteten af den obligatoriske undervisning i legemsøvelser bør kunne holdes på et højt niveau, da faget næppe vil blive liniefag. Når fritagelse efter denne bestemmelse først kan ske efter et års forløb, skyldes det, at afgørelsen må bygge på en passende tids undervisning af de pågældende.

Bestemmelsen i *stk. 4* svarer til 1954-lovens § 24, *stk. 3*, bortset fra, at man ikke længere finder det nødvendigt, at fritagesspørgsmålet forelægges sanginspektøren. Denne bestemmelse var ikke medtaget i lovforslag I, ud fra den betragtning, at også meget lidt musikalske studerende kunne have gavn af undervisningen i sang. Under hensyn til forskellige henvendelser fra sagkyndige, der frygter, at undervisningens kvalitet vil blive forringet, hvis sådanne studerende ikke kan fritages, har man imidlertid fundet det rigtigst at optage bestemmelsen i nærværende lovforslag.

Stk. 5 svarer til *stk. 4* i lov af 1954 § 24.

Det er tanken, at de studerende, der fritages for et eller flere fag efter denne paragraf, hvis de ønsker det, skal kunne få supplerende uddannelse i f. eks. et ekstra liniefag foruden i tillægsgag eller andre frivillige emner.

Til § 8.

Ved *stk. 1* gives der de studerende mulighed for at tilrettelægge deres studium med henblik på dets afslutning i løbet af enten 3½ eller 4 år. Baggrunden for bestemmelsen er de valgmuligheder, der gives

de studerende efter § 6. Det vil f. eks. være naturligt, at studerende, som vælger særlig omfattende liniefag eller som i videre udstrækning ønsker at benytte sig af tilbuddene om tillægsgag og anden frivillig undervisning, fra begyndelsen indretter deres studier på en studietid på 4 år.

Bestemmelserne om en forprøve og afsluttende prøver eller vurdering (*stk. 2-6*) er en konsekvens af de friere studieformer, som efter lovforslaget tænkes gennemført i læreruddannelsen. Ved en ordning, hvor klasseundervisningen i højere grad end hidtil bliver afløst af varierede undervisningsformer, herunder foredrag for større grupper studerende, og elevernes selvstændige arbejde med stoffet, vil lærernes kendskab til den enkelte studerende blive mindre detaljeret end hidtil. Den konstatering af uddannelsens resultater, som er nødvendig af hensyn til de ansættende myndigheder, og som er en forudsætning for de studerendes muligheder for at skifte seminarium under studietiden vil derfor i mindre grad kunne bygges på lærernes vurdering, men må ske ved andre former for standpunktsbedømmelse. Det vil blive en af det kommunale studieplansudvalgs opgaver at definere de krav, de studerende skal opfylde, og at give de prøver, der på baggrund af de ændrede studieformer tænkes etableret, en sådan form, at de på positiv måde virker tilbage på undervisningen og fremmer det personlige og selvstændige i studiet. Forprøven og den vurdering af de studerende i faget praktisk skolegerning, der foretages samtidig med forprøven, vil få ekstra vægt, når man som foreslået ikke opstiller særlige egnethedsbetingelser ved optagelsen på seminarierne, idet sådanne studerende, som af faglige eller andre grunde — f. eks. manglende modenhed eller evne til at undervise — ikke egner sig for lærergerningen, normalt vil blive standset ved forprøven. Ved vurderingen af arbejdet i faget praktisk skolegerning må man dog selvfølgelig tage i betragtning, at de studerende efter ét års forløb kun er ved begyndelsen af den praktisk-pædagogiske uddannelse.

De nærmere regler om standpunktsvurdering i praktisk skolegerning og om karaktergivningen m. v. ved prøverne vil afhænge af studieplansudvalgets resultater. Specielt for så vidt angår afslutningen af faget praktisk skolegerning tænker man sig foreløbig, at standpunktsvurderingen bygges på udtalelser fra de lærere, der har medvirket ved uddannelsen af vedkommende studerende i faget, og at disse udtalelser gives i enkle udtryk for hvert af følgende elementer i lærergerningen: forberedelse og tilrettelæggelse af undervisningsstoffet, sproglig fremstilling, brug af anskuelsermidler, evne til at